

særlig haft for Øje at komme de mindre bemidlede til Hjælp. De Forsikringer, som er tegnet efter 1. Juli 1914, altsaa efter Verdenskrigens Udbrud, kommer heller ikke i Betragtning, i saadanne Tilfælde finder de danske Forsikringsselskaber ingen Grund til at yde Hjælp.

Forsikringssummer, for hvilke Præmiebetalingen er ophørt, og for hvilke Forsikringssummerne allerede er forfaldet, vil straks blive udbetalt med $\frac{2}{3}$ af deres Paa lydende. — De forskellige Selskaber indskyder tilsammen 200 000 Kr. som en foreløbig Fond til Hjelpekassen. Disse 200 000 Kr. fordeler sig efter Selskabernes økonomiske Stilling, og det er værd at lægge Mærke til, at Statsanstalten for Livsforsikring er saa langt den bedst økonomisk stillede, at der er paalignet den ikke mindre end 48 pCt. Derefter kommer „Hafnia“ med 21 pCt., „Det gensidige Forsikringsselskab Danmark“ med 10,5 pCt., derefter „Nordisk Livsforsikring“, „Dansk Folkeforsikringsanstalt“ og „Tryg“ med hver $5\frac{1}{2}$ pCt., „Fremtiden“ med 2 pCt., „Danebroge“ med 1 pCt. og endelig Livsforsikringsselskaberne „Jylland“ og „Koldinghus“ med hver 0,5 pCt. Statskassen som saadan kommer ikke til at tilskyde noget som helst til denne Fond, men af Forsikringsraadets Midler, som fremkommer ved, at hvert her i Landet virkende Livsforsikringsselskab, saavel dansk som udenlandsk, yder 2 pro mille af Præmieindtægten til Raadets Administration, skal Garanti- og Hjelpekassen have 6 000 Kr. aarlig til sin Administration.

Det er, som sagt, et overmaade smukt Tilbud, der her gives af de danske Forsikringsselskaber, og jeg slutter med at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Det Lovforslag, som er fremsat af den højtærede Finansminister, gaar kun ud paa at give Statsanstalten for Livsforsikring Tilladelse til at slutte sig til Hjelpeaktionen og til for sin Part at bære 48 pCt. af Omkostningerne. Dette Lovforslag slutter sig nøje til det første, og jeg skal derfor ligeledes anbefale dette.

C. O. Pedersen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er forberedt af den tidligere Regering og fremsat af den nuværende. Det ligger i Sagens Natur, at Venstre, som har forberedt Sagen, ogsaa vil være med til at gennemføre den.

Denne Sag har to Sider. Dels skal der oprettes en Garanti- og Hjelpekasse, som skal træde i Virksomhed overfor forsikrede i saadanne tyske Selskaber, der er

nødstedte og ikke er i Stand til at indfri de Forpligtelser, de har overfor danske forsikrede. Men dernæst tager Forslaget Sigte paa at gennemføre de formelle Betingelser for, at Portefeuiller i andre Selskaber kan overtages af det Selskab, der her oprettes. For Statens Vedkommende er der, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Valdemar Olsen) nævnte, ikke noget direkte finansielt Spørgsmaal knyttet til Sagen. Staten skal yde et Bidrag til Administration paa 6 000 Kr. aarlig, og den skal dernæst give Stempelfrihed for Oprettelse af de Dokumenter, som dette Lovforslags Gennemførelse vil medføre. Endelig kræves der Fritagelse for Erlæggelse af Afgiften i Henhold til Forsikringslovens § 55. Alt i alt er det dog saa minimale Krav, der stilles til Staten, at det ikke taaler nogen Sammenligning med, hvad der ydes fra de private Selskabers Side. Den finansielle Byrde kommer udelukkende til at hvile paa disse, og det fortjener Anerkendelse, at de har været villige til i denne Situation at komme nødstedte danske Medborgere til Hjælp.

Det ligger i Sagens Natur, at overfor et Forslag af denne Art, hvor private Selskaber udelukkende tager Byrden paa sig, kan man ikke rette nogen stærk Kritik. Alligevel er der enkelte Punkter i Lovforslaget, som jeg kunde ønsket ændret, idet det forekommer mig, at det paa visse Punkter er noget uklart. Særlig forekommer det mig, at der er nogen Uklarhed, naar man ser paa § 1 og sammenligner den med den Vedtægt, der følger som Bilag. Det forekommer mig, at enten maa Vedtægten eller Paragraffen ændres. I Paragraffen tales der om Forsikringskrav, som danske forsikrede har paa tyske Selskaber. Forsikringskrav staaer her i al Almindelighed; men læser man Bemærkningerne til Lovforslaget og Bilagene igennem, vil man se, at det er Forsikringer i Kronemønt, det drejer sig om, ganske som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremhævede. Jeg haaber, at det er Ordlyden i § 1, der skal være den gældende, og ikke Bilagenes Fortolkning; thi hvis det kun er Forsikringer i Kronemønt, der kan blive Tale om, er det klart, at denne Lov kun kan faa Betydning for det gamle Land. Nuværende danske Statsborgere Syd for Kongeaalen har før 1914 ikke tegnet Forsikringer i Kronemønt, og selv om de har deres Forsikringer i de samme Selskaber, vil de, hvis Bilagets Fortolkning af § 1 skal være den gældende, ikke kunne komme i Betragtning. Tager man